

צדיקים שהם הוכיחו את הרשעים והרשעים לא קיבלו מהם את תוכחתם ובוזה הצדיקים נכנעים ומושפלים לפנייהם ובכל זאת הם נתפסו בעוונות הדור. **וְאִי בְּגִין דְּלֹא הָיוּ מֵאֵן דִּיגִין עַל עֲלֻמָּא, לֹא יְהוֹן מִתִּין, וְלֹא יִתְּפִסוֹן בְּחֻבֵּיהוּ** ואם הוא משום שאין מי שיגן על העולם אלא רק הצדיקים, אז קשה כי מוטב שלא היו מתים הצדיקים ושלא היו נתפסים בעוונות הרשעים אלא רק הרשעים היו מתים, **דִּהָא חֲדוּוּה אִיהוּ לְצַדִּיקָיָא בְּאַבוּדָא דְּלִהוֹן** מאחר שזו שמחה לצדיקים באובדן הרשעים בסוד 'באבוד רשעים רנה'.

הצדיקים הסובלים יסורים ומחלות מכפרים בזה על עוון הדור **אָמַר לִיה, בְּחֻבָּה דְּדָרָא וְדָאִי מִתְּפִסִּין צַדִּיקָיָא, וְהָא אוֹקִימָנָא הֵנִי מִיָּלִי** והשיב לי רשב"י שודאי בעוונות הדור נתפסים הצדיקים וכמו שכבר ביארנו את סודם של דברים. **אָבֵל בְּשַׁעֲתָא דִּיתְּפִסוֹן צַדִּיקָיָא בְּמַרְעִין, אוּ בְּמִכְתָּשִׁין, בְּגִין לְכַפְּרָא עַל עֲלֻמָּא הָיוּ, בְּדִין יִתְּפִרּוֹן כָּל חֻבֵּי דְרָא** אבל הנה בשעה שהצדיקים נתפסים במחלות או בשאר מכאובים אז בודאי הטעם הוא בכדי לכפר על העולם כי בזה מתכפרים כל עוונות הדור, **מִנְּלָן** ומנין לנו דבר זה. **מִכָּל שְׂיִיפֵי גּוֹפָא, בְּשַׁעֲתָא דְּכָל שְׂיִיפִין בְּעֶאקוֹ, וּמַרְעֵ סִיגֵי שְׂרִיָּא עֲלֵיהוּ, שְׂיִיפָא חֲדָא אֲצַטְרִיד לְאַלְקָאָה, בְּגִין דִּיתְּפִסוֹן כְּלָהוּ** אלא הוא נלמד מכל אברי הגוף שבשעה שכל האברים נמצאים בצער ע"י שחולי גדול שורה עליהם אז צריך שאבר אחד ילקה בכדי שיתרפאו כולם, **וּמִנֵּי** ומי הוא אותו

אבר. דְּרוּעָא. דְּרוּעָא אֱלָקִי וְאַפִּיקוּ מִנִּיהָ דָּמָא, כְּדִין הָא
אֲסוּתָא לְכָל שְׂיִיפֵי גּוּפָא אלא הוא הזרוע, כי כאשר הזרוע לוקה ע"י

שמקדים ממנו דם אז ע"כ יש רפואה לכל אברי הגוף.

"והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו"

אֹהֶה הָכִי בְּנֵי עֲלָמָא אֵינּוּן שְׂיִיפִין דָּא עִם דָּא וכך הוא כל

בני העולם שהם כאברים הקשורים זה עם זה בסוד שכל הנשמות קשורים בקומת אדם (ריש

שעה"ג ושע"ק). בְּשַׁעְתָּא דְּבָעִי קֳדָשָׁא בְּרִידָה הוּא לְמִיָּהב

אֲסוּתָא לְעֲלָמָא, אֱלָקִי לְחֵד צְדִיקָא בִּינִיָּהוּ, בְּמַרְעִין

וּבְמַכְתָּשִׁין, וּבְגִינִיָּה יְהִיב אֲסוּתָא לְכָלָא ולכן בשעה שרוצה

הקב"ה לתת רפואה לכל העולם אז הוא מלקה צדיק אחד מביניהם שהוא הזרוע והחזק של

העולם ע"י שהוא נותן לו חולאים ומכאובים ובגללו ניתן רפואה לכל. מְנַלָּן ומנין לנו

סוד זה. דְּכַתִּיב, (ישעיה נג) וְהוּא מְחַלֵּל מִפְּשָׁעֵינוּ מְדוּכָא

מִעֲוֹנוֹתֵינוּ וְגו'. וּבַחְבוּרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ אלא הוא מזה שכתוב 'והוא

מחולל מפשענו מדוכא בעונותינו וגו' ובחבורתו נרפא לנו. וּבַחְבוּרָתוֹ,

אֲקוּזָתָא דְּדָמָא, כְּמָאן דְּאֶקִּיז דְּרוּעָא והנה מש"כ 'ובחבורתו'

פירושו שזה הקזת הדם שהיא עושה חבורה כמו מי שמקזז את הדם הרע מהזרוע,

וּבַהֲהוּא חֲבוּרָא נִרְפָּא לָנוּ, אֲסוּתָא הוּא לָנָא לְכָל

שְׂיִיפִין דְּגּוּפָא ובאותו חבורה נרפא לנו כי אז יש רפואה לנו ולכל אברי הגוף.

צדיק ורע לו כדי לכפר על הדור והם"א שמח ליסר אותו ועזוב את הדור

וְלַעֲוֹלָם לֹא אֶלְקֵי צְדִיקָא, אֶלָּא לְמִיָּהב אַסְוּוֹתָא

לְדָרָא, וְלִכְפָּרָא עֲלֵיהוּ ולעולם לא לוקים הצדיקים אלא

רק בכדי לתת רפואה לכל הדור ולכפר עליהם. (ורזא דא צדיק ורע לו) **יְהֵא נִיחָא**

לְסִטְרָא אַחֲרָא דְדִינָא שְׁלִטָא (לשִׁטָּא) **עַל זַכָּא יִתִּיר**

מִכָּלָא וסוד הדבר הוא מש"כ 'צדיק ורע לו' כי יש לו רע בכדי לכפר על הדור מאחר

שנוח לסט"א שהדין ישרה על הצדיק יותר מכולם, **דְּלֹא חֵיִישׁ כְּדִין לְכָל**

עֲלָמָא, וְלֹא אֲשַׁנַּח בְּהוּ, מִחֲדוּה דְשְׁלִיט עֲלֵיהּ כי אז הוא לא

חושש לקטרג על כל בני העולם והוא לא משגיח בהם מרוב השמחה שיש לו על כך שהוא

שולט ומייסר את הצדיק. **יְהֵא זַכָּא זָכִי לְשׁוֹלְטָנָא עֲלָאָה,**

בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי וזה הצדיק המתייסר בעוונות הדור הוא

זוכה לשליטה עליונה בעולם הזה ובעולם הבא, וכדוגמת איוב שהתייסר בשביל עם ישראל

שהוא זכה אח"כ בעולם הזה כפלים ממה שהיה לו קודם לכן, וכן הוא זכה למעלה גדולה

בעולם הבא כי לשם הוא עלה נקי אחר שהקב"ה דקדק עמו כחוט השערה שבזה הוא נוקה

מכל עוון ומיעוט חלבו ודמו נחשב לו כאילו הוא הקריב קרבן ועולה על כל עוונות בית

ישראל (רמ"ק). **צְדִיק** (דף רי"ח ע"ב) **יְטוּב לוּ, דְּלֹא חֵיִישׁ קִדְשָׁא**

בְּרִידָא הוּא לִכְפָּרָא עַל עֲלָמָא והנה בחינת צדיק וטוב לו הוא אותו צדיק

שלא לוקה בכדי לכפר על עוונות הדור מאחר שאין הקב"ה חושש לכפר על כל העולם

אלא הוא מאביד אותם בעוונותיהם (מק"מ).

צדיק אחד שמתייסר די הדבר בזה לכפר על כל הדור

אֲמִינָא לִיה, אֱלוֹ לָא הוּוּ בְּחָד וְזִמְנָא, יֵאוּת ואמר רבי אבא

שאמרתי לרשב"י שמובן הדבר אם לא היו שתי בחינות הצדיקים של צדיק

וטוב לו וצדיק ורע לו בזמן אחד כי אז יובן הדבר שפעמים הקב"ה רוצה לכפר על הדור

ופעמים להפך. **אֲבָל אִית צִדִּיק הָכָא, וְאִית צִדִּיק הָכָא, לְדָא**

אִית מְרַעִין וּמִכְתָּשִׁין, וּלְדָא אִית כָּל טִיבוּ דְעִלְמָא אבל

קשה למה יש צדיק כאן וצדיק במקום אחר שלאחד יש מחלות ומכאובים ולשני יש לו את

כל הטוב שבעולם, כי אם צדיק אחד מתייסר בכדי לכפר על עוונות הדור אז למה השני לא

מתייסר כלל. **אָמַר לִי, בְּחָד מְנִיִּיהוּ אוֹ תִרִין סִגִּי, דְּלָא בְּעָא**

קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא לְאַלְקָאָה כְּלָא והשיב רשב"י שבצדיק אחד

שמתייסר או בשני צדיקים די הדבר בזה בכדי לכפר על הדור מאחר שלא רוצה הקב"ה

לייסר את כל הצדיקים, (ס"א כל דמָה) **כְּמָה דְּלָא אֲצִטְרִידָה אֱלָא**

דְּרוּעָא חֲדָא, לְאַלְקָאָה וּלְאַקְזָאָה לְמִיָּהב אֲסוּוּתָא לְכָל

שְׂיִיפִין. אוּף הָכָא, בְּחָד צִדִּיקָא סִגִּי וכמו שלא צריך בחולי הגוף

לייסר אלא רק זרוע אחת ולהלקות אותה ולהקיז ממנה דם בכדי לתת רפואה לכל אברי

הגוף כי כך הוא כאן שבצדיק אחד שמתייסר די הדבר בזה לכפר על כל הדור.

אם התרבו חטאים כבדים וקשים על העולם אז בזה צריכים כל הצדיקים

להתייסר

וְאִי אֲהִיקָא (ס"א אֲתִיקָר) בִּיה מְרַע, עַל כָּל שְׂיִיפִין, כְּדִין

אֲצִטְרִידָה תִרִין דְּרוּעִין לְאַקְזָאָה אמנם אם התחזק החולי ביותר

הלימוד הידומי